

Beslutningsforslag nr. B 30. Fremsat den 30. november 1982 af Bilgrav-Nielsen (RV), Dræbye (RV), Janne Normann (RV) og Niels Helveg Petersen (RV)

Forslag til folketingsbeslutning om kystsikring

Folketinget opfordrer regeringen til at udarbejde forslag til en kystsikringslov med følgende hovedindhold:

1. Tilvejebringelse af en samlet oversigt over nedbrydningen af danske kyster.
2. Formulering af en målsætning for kystsikring.
3. Fastslæggelse af hovedretningslinjer for den økonomiske byrdefordeling mellem stat, amter, kommuner og eventuelt private.

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Den gældende kystsikringslov (bilag) stammer fra 1922 og omhandler kun private lodsejeres egne og indbyrdes forpligtelser i forbindelse med sikring af kyststrækninger.

De seneste års kraftige nedbrydninger af danske kyststrækninger har gjort det nødvendigt, at staten, amter og kommuner engagerer sig stadig stærkere i sikringsarbejder.

I mangel af en nutidig lovgivning har der udviklet sig den praksis, at aftaler mellem de nævnte instanser er indgået fra opgave til opgave med det resultat, at borgerne i de berørte amter og kommuner ikke er blevet pålagt en ligelig betalingsforpligtelse, ligesom indgåelse af aftaler unødigt er trukket i langdrag med det resultat, at påtrængende kystsikringsarbejder er blevet forsinket.

Disse forhold kunne rettes ved, at staten overtog det fulde økonomiske ansvar for kystsikringsopgaverne. Forslagsstillerne er imidlertid af den opfattelse, at det er i befolkningens og de berørte amters og kommuners interesse at have et medansvar og den deraf følgende medindflydelse på kystsikringen.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Det er forslagsstillernes opfattelse, at den kommende kystsikringslov må sikre, at der tilvejebringes en samlet oversigt over og en detailbegrivelse af kystnedbrydningen overalt i landet.

De allerede gennemførte beskrivelser af især vestkystproblemerne må følges op af lige så grundige beskrivelser af kystnedbrydninger eksempelvis i Limfjorden, i Vejle Fjord, ved Nordsjællands kyst, ved Dueodde på Bornholm, og hvor ned-

brydning i øvrigt har fundet sted.

Ad 2

Forslagsstillerne er på det rene med, at det ikke vil være muligt at formulere en »firkantet« mål-sætning for kystsikring, idet de forskellige kyststrækningers såvel som det bagved liggende lands sårbarhed varierer meget. Endelig er såvel de fysiske som de økonomiske muligheder begrænsede.

Det er imidlertid forslagsstillernes opfattelse, at målsætningen for sikringen af de særligt sårbare steder på den jyske vestkyst (eks. tangerne) må være at stoppe kystens tilbagerykning. På andre strækninger med mindre sårbart bagland kan målsætningen være mindre ambitiøs.

Ad 3

Fastlæggelse af hovedretningslinjer for den økonomiske byrdefordeling mellem stat, amter, kommuner og private skal sikre større retfærdighed og en hurtigere afklaring fra sag til sag.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at hovedprincippet i byrdefordelingen bør være, at staten påtager sig hovedparten af udgifterne ved kystsikring (ca. 75 pct.), og at resten (ca. 25 pct.) betales af de berørte amter og kommuner, dog således at kommunernes betalingsforpligtelse kun bliver af symbolsk karakter.

Det siger sig selv, at staten må betale den fulde udgift ved sikring af de af staten ejede kyststrækninger. Derudover må staten i nærmere aftalt omfang påtage sig den fulde betalingsforpligtelse på ikke statsligt ejede, men særligt udsatte strækninger på den jyske vestkyst.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at der f.eks. i de indre danske farvande kan være hensyn, der taler for en anden økonomisk byrdefordeling end den ovenfor nævnte.

Lov nr. 235 af 12. juni 1922

Lov om kystsikringsanlæg

VI CHRISTIAN DEN TIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, *gøre vitterligt*:

Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Såfremt nogen måtte formene, at værker, som han agter at opføre til beskyttelse for sin ejendom mod angreb fra havet eller fjordene, også vil komme andre ejendomme til gode, og at disses ejere derfor bør deltage i de med værkernes opførelse og vedligeholdelse m.v. forbundne udgifter, kan han i mangel af mindelig overenskomst indbringe spørgsmålet herom for en landvæsenskommission. Denne har da at undersøge, om kystsikringsværkerne vil kunne tjene til beskyttelse for alle eller nogle af de af rekvirenten opgivne ejendomme, og om den fordel, der herved vil opnås for disse, er af den betydning, at det bør pålægges deres ejere at deltage i de ved kystsikringsværkerne foranledigede udgifter. Befindes dette at være tilfældet, har kommissionen, efter at der, såfremt værkerne ikke udelukkende skal opføres på land, er tilvejebragt samtykke fra ministeren for offentlige arbejder til udførelsen, efter forhandling med de interesserede at godkende en plan for værkerne og bestemme, hvilke ejendomme der bør deltage i udgifterne ved disses anlæg og vedligeholdelse, samt i hvilket forhold de skal bidrage, hvorhos kommissionen fastsætter de øvrige bestemmelser, som skønnes nødvendige for gennemførelsen af det bestemte samvirke, i hvilken henseende reglerne i lov om diger til beskyttelse mod oversvømmelse fra havet af 10. april 1874 kan foreskrives bragte til anvendelse i det omfang, kommissionen finder det rigtigt.

§ 2. På lignende måde bliver der at forholde, når anlæg af kystsikringsværker alt er udført eller påbegyndt, såvelsom når kystsikringsværker agtes udvidede således, at de afgiver bedre beskyttelse eller beskyttelse for flere ejendomme end hidtil, og andre end de, der hidtil har bidraget, ønskes tilpligtede at deltage i udgifterne ved værkernes fuldendelse eller udvidelse og deres fremtidige vedligeholdelse m.v.

§ 3. Såremt nogen måtte formene, at værker, som han har opført eller agter at opføre på sin ejendom til beskyttelse af denne mod angreb fra havet eller fjordene, for at gøre fyldte bør fortsættes på andre ejendomme, eller at sådanne værker bør anlægges på andre ejendomme, kan en landvæsenskommission endvidere træffe bestemmelse om, hvorvidt anlægget uden vedkommende ejers samtykke vil kunne tillades og i bekræftende fald på hvilke vilkår.

§ 4. For bidrag til et i henhold til foranstående §§ 1-3 af en landvæsenskommission godkendt anlæg haves samme fortrins- og udpantningsret som for hartkornsbidragene til amtsrepartitionsfonden.

§ 5. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet på Amalienborg, den 12. juni 1922

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

CHRISTIAN R.

(L. S.)

/ M. N. SLEBSAGER